

Publicerad 2019-04-13 01:38 av Rune Stormtorsk

Glitter i Månskenet

Vrålet

Skriet

Rytandet.

En ilande känsla av obehaglig tillfredsställelse när eken tappar taget om sina ollon.

Ollon?

Mitt egna träder fram i en vaggande vals när den fagra griper tag om min höft.

Ett gungande

Fram

Tillbaka

Med ett sista drag sliter sig vålnaden loss. Det är vått, kladdigt, mysigt.

En kolossal mängd säd nu dryper längs med kinden.

Månskenet speglar sig i den glittrande vätskan som sakta rinner ner för halsen, mellan brösten,

Hon blickar upp mot skyn, ty allt hon ser är skuggan av min maskulinitet.

Tack

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Rune Stormtorsk med Poeter.se id #120861 innehar upphovsrätten